

18 +

(antologie de proză Tiuk)

Cuprins

Ștefan Caraman, <i>Scrisori către Rita</i>	7
Constantin Cheianu, <i>Ultima amantă a lui Cioran</i>	15
Dan Coman, <i>Aceste lucruri care nu se vor schimba niciodată</i>	21
Andrei Crăciun, <i>Gala</i>	26
Dumitru Crudu, <i>În tren</i>	33
Raluca Feher, <i>Să nu rîzi:((</i>	37
Radu Pavel Gheo, <i>Disco Titanic</i>	40
Liviu Iancu, <i>Xanax</i>	50
Goran Mrakić, <i>Parcul botanic</i>	54
Bogdan Munteanu, <i>Bandit</i>	62
O. Nimigean, <i>Rădăcina de bucsau</i>	66
Cosmin Perța, <i>Arșița</i>	74
Răzvan Petrescu, <i>Dirijorul</i>	77
Tatiana Țibuleac, <i>Globul de sticlă</i>	86
Alexandru Vakulovski, <i>Stele pe cerul roșu</i>	94
Mihail Vakulovski, <i>Tovarăși de cameră</i>	99

Ștefan Caraman

Celelalte scrisori către Rita

Claudia, poți să-mi spui și mie ce e aici? Unde? Aici, între picioarele tale.

Să mor io, Rita, nu te mint. E un eveniment și trebuie tratat ca atare. Cu un paragraf în cap. Uite, acum vreo două seri, sau trei, când a fost 1 iunie, ziua copiilor cu părinți gay, că astăzi toți părinții sunt gay, e clar, sunt gay chiar dacă ea are pizdă și el chiar are pulă... hai că divaghez. Dar nu înainte să-ți spun că am întâlnit într-o zi un onanist gay, o splendoare, hi-hi.

Era 1 iunie, aveam ziua mea liberă și stăteam la masă în fața unei cafele. Eu m-am săturat să aud oameni care se descriu cu o cafea în fața lor. Fals, cafeaua e întotdeauna personajul principal, deci și tragic. Tu ești un anonim care o bagă pe gît, o procesează și o anulează într-un pisoar. Stăteam în fața cafelei și mă gîndeam la ale mele. Ale mele sunt puține, foarte puține, ai spune că nu mă gîndesc la nimic. La un moment dat a intrat un grup de gagici. Nici una de Doamne ajută, deci corporatiste, undeva în IT. S-au așezat la masa de lângă mine și au început să sporovăiască. De fapt, nu au început, ci continuau să sporovăiască, lucru pe care îl făceau probabil nu de azi, nu de ieri, ci de generații întregi în urmă și care avea să continue generații de acum încolo. Probabil că asta salvează specia umană de la dispariție, *cheap chats* între femei cretine. Costy le-a servit ceaiuri. Trăgeam cu urechea și nu înțelegeam nimic. Adică auzeam perfect, deslușeam cuvintele, dar aveam probleme cu înțelesul lor. Ca orice bărbat normal ascultînd un grup de femei. Una m-a surprins holbîndu-mă la ele. M-a privit fix preț de cîteva secunde și, după ce a procesat informația, mi-a zîmbit. I-am zîmbit și eu. Era grăsuță, avea țîțe mari, purta ie și la gît un colier

din piele maron. Apoi am sorbit din cafea și m-am întins. M-am simțit privat. Ea:

ps: În aer o voce îngina un cîntec ceresc.

A urmat jocul ăla de căcat în care ea mă privea pe mine, iar eu nu o priveam pe ea, deși simțeam că mă privește, apoi eu o priveam pe ea și ea nu mă privea pe mine, deși simțea că o privesc, apoi în care ea mă privea pe mine, iar eu nu o priveam pe ea, deși simțeam că mă privește, iar când apucam să o privesc îi prindeam doar ultimul cadru din coada ochiului și în care eu o priveam pe ea, iar ea nu mă privea pe mine, deși simțea că o privesc, iar când apuca să mă privească îmi prindea doar ultimul cadru din coada ochiului... Știi, Rita? Când fuți primele pizde din viața ta chestia asta face toți banii, când ajungi la saturație chestia asta nu ajunge nici cît să lași o șpagă la shaorma. Așa că începusem să mă plictisesc și îmi făceam deja planul să joc un loto telefon. Știi cum se joacă loto telefon? Deschizi fereastra de contacte, închizi ochii și începi să plimbi degetul pe *touchscreen*. Și la un moment dat te oprești. Deschizi ochii, formezi, îți răspunde pizda și o inviți la un futut. Loteria abia acum începe, pentru că aproape niciodată nu nimerești una disponibilă. Închizi ochii și reiei. Se întîmplă același lucru. Faci asta și a treia oară, și a patra... într-un tîrziu una îți zice: „super că ai sunat, sunt liberă”. Asta exact când ți-a pierit chefel de femei, de orgasme și alte urdori. Îi spui că tocmai a intervenit ceva și revii cu un telefon *asap*. Ea te întrebă ce e aia *asap*. Tu închizi, bla-bla.

ps: Reține informația că sunt cel mai nefutut jucător de loto telefon din lume.

Plimbam deja degetul pe telefon când m-am trezit cu ea la masă. Bună. Hei, bună. Mi-a întins mîna. Am luat-o și am strîns-o. Era pufoasă, era așa, ca o bezea. Îți venea să o lingi pînă să cazi lin în diabet. Ai mîna fină, mi-a spus. Face minuni în pizdă, am vrut să-i spun, dar m-am stăpînit. Nu prea a văzut sapă, cazma sau ciocan, i-am zis. Mă cheamă Claudia. Claudia, hei, n-am cunoscut nici o femeie pînă acum cu prenumele ăsta. S-a mirat, e un prenume comun. Nu fut femei cu prenume comun, am vrut să-i spun, dar m-am stăpînit. Ca să vezi ce întîmplare, m-am mirat ipocrit. Pe tine cum te cheamă? Am un prenume imposibil de pronunțat când ții pula în gură, am vrut să-i spun,

dar m-am stăpînit. Eh, Nic, Nic Labiș. A rîs scurt, ah! ce tare, precum poetul. Știi că bunica mea l-a cunoscut? De la buric în jos, am vrut să întreb, dar m-am stăpînit. Nu. Da, l-a cunoscut, au terminat același liceu. Interesant. Să știi că e un cuvînt care mă definește, mi-a spus și a mișcat din corp astfel încît perechea de sîni să se agite sub ie. Am îndemnat-o să mai zică. Ce anume? Orice, oricum la final te fut de-ți sar capacele, am vrut să-i spun, dar m-am stăpînit. Orice, e păcat să fim amîndoi acum aici, față în față și să ratăm un minunat moment de a ne surpa zidurile. Eeee, asta îmi place, oamenii care au fraze.

Și mi-a povestit. Băi Rita, dacă m-ai pune să aștern pe hîrtie tot ce mi-a spus Claudia nu știu dacă aș reuși mai mult de două rînduri. Vorbea precipitat, gesticula, sărea de la una la alta, rîdea și se strîm-ba, cădea instant în depresie, după care își revenea tot instant. Claudia era un spectacol care făcea toți banii, așa puțini cîți ai când vine vorba de femei pe care n-o să le iubești niciodată. La un moment dat le-am auzit pe celelalte strigînd-o, apoi ironizînd-o, dar fără nici o urmare – fata era pe șina ei precum TGV-ul francez. Uf, am obosit, mi-a spus la un moment dat, aș bea ceva, mi s-a uscat gura. Dintr-un gest Costy a fost la masa noastră. Tinere, stimata mea companioană dorește ceva cu care să-și umezească buzele (de jos, am vrut să spun, dar m-am stăpînit) într-un mod cît mai plăcut. Se poate un cocktail din acela special, rețeta aceea secretă pe care ți-am dezvăluit-o într-un moment de generozitate? S-a uitat urît la mine, dar a dat din cap. Cum să nu, Nic, dorești și tu unul? Sigur, da, mulțumesc. Îl vezi, i-am spus privindu-l amîndoi cum se îndepărtează, e gay. Zău? Zău. Am auzit despre ei că sunt oameni sensibili. După ce o să te fut în cur fără lubrifiant o să spui același lucru și despre mine, am vrut să o întreb, dar m-am stăpînit. O, da, mult prea sensibili.

Pe la 8 seara prin fereastra mare intrau ultimele raze ale soarelui, care începea să se ascundă după blocul turn de peste bulevard. Intrau obosite, se cabrau ușor dezorientate, apoi poposeau pe fața mare și plină cu pistrui a Claudiei. Din cînd în cînd încerca să le ștergă cu palma, dar nu reușea și asta o făcea simpatică. Uite, soarele ți-a așezat pe cap o coroaniță, i-am spus. A zîmbit, soarele face uneori alegeri ciudate. Iar după cîteva secunde de tăcere a adăugat: dar n-o să înlocuiască ni-

ciodată mâna unui bărbat. Eh, am compătimit-o fals, atît de fals încît pînă și eu am crezut că e pe bune. Ce faci astăzi, am întreat-o. S-a uitat la ceas, astăzi mai are patru ore și se duce. Nu știi, n-am nici un program, probabil o să merg acasă, o să-mi fac un duș, o să deschid televizorul la Kanal D, o să mă uit la un serial turcesc și o să plîng pînă adorm, o să plîng în somn și o să visez că de fapt rîd, o să mă trezesc dimineată în lacrimi, o să merg la duș, o să-mi revin, o să mă îmbrac și o să mă încurajez gîndindu-mă că în Africa sunt copii care nu mîncă. Am ridicat palma, am apropiat-o de fața ei și am mîngîiat-o pe bărbie. Gestul i s-a părut unul cald. La fel mi s-a părut și mie. Și femeile plîng cîteodată. Am rîs amîndoi ca niște tîmпиți. Știi, rîsul ăla care ascunde în spate un munte de tristețe. Eu locuiesc aici. Știi. Vrei să petreci ultimele patru ore din zi cu mine? A tăcut, m-a privit și s-a gîndit. De fapt, luase hotărîrea din prima, dar i se părea deplasat să se repeadă așa. O să rămîn. Telefonul ei emitea beep-uri din minut în minut. Doar dacă nu e altcineva care te așteaptă. A rîs. Nu, nu, sunt dementele alea, fac mișto de mine. Ce scriu? Nimic, prostii, scriu despre lucrurile care urmează să se întîmple. Acum eu am rîs. I-am făcut semn, s-a ridicat și ne-am îndreptat către lift. Nic! Era Costy cu două pahare pline cu un lichid colorat exotic. Adu-mi-le sus. A protestat. Degeaba. A urcat cu noi în lift, stătea între mine și Claudia, cu paharele în mîini și cu privirea în podea. Mă gîndeam să-i dau un brînci, să îi cadă alea pe jos, să se păteze ca dracu', să reiasă un *fight* și Claudia să asiste la toată lupta asta și să mă admire. Dar m-am stăpînit, nu m-ar fi admirat. Am ieșit, iar în fața ușii i-am spus lui Costy să lase paharele jos. Și acum poți să te cari. Mi-a arătat degetul mijlociu. L-am mirosit. Hm, nu e de la Marty. Ce vrei să spui? I-am dat brînci, de data asta pe bune. Am ridicat paharele, unul i l-am întins ei, pe celălalt l-am păstrat pentru mine. Am ciocnit. Pentru ce ciocnim, m-a întreat. Nu știi, pentru tot. Fie, pentru tot. Am ciocnit și am sorbit. Îmi vine să recit niște versuri, locul acesta mă inspiră, pot? Ah! da. S-a gîndit un pic, și-a umflat pieptul, sîinii s-au agitat sub ie, și-a ridicat bărbia și a rostit: „Astăzi e ziua aia în care / avem în noi un om mare / care e puțin nedumerit / și se întreat unde-a greșit”. A, dar eu am citit undeva versurile astea, m-am mirat. Vezi? Magie... I-am deschis ușa, a intrat și imediat am avut senzația că a mai intrat cineva odată cu ea. Am ascultat atent. Ce e? Nu știi, nimic, mi se pare. S-a îndreptat sigură către pat.

S-a așezat și a gemut, ah, sunt în picioare de dimineată. Crezi că pot să mă întind? Poți, chiar și pentru totdeauna, am vrut să-i spun, dar m-am stăpînit. Poți, întinde-te. S-a întins, fusta albă i se rulase pînă peste genunchi sus, sus, periculos de sus și am avut din nou senzația că ceva este în neregulă. Nu cu ea, nu cu noi, nu în sensul în care să ne fie amenințată vreo comoditate. Era ca și cum se foia ceva în dunga orizontului de așteptare. Ești în regulă, Nic? Nu, sunt un maniac care despică grase cu toporul, după care le afumă și le servește seara împreună cu un pahar de șampanie, am vrut să-i spun, dar m-am stăpînit. Sunt în regulă, într-o lume în care nimic nu mai e în regulă. Hai, nu vii lîngă mine? Am venit lîngă ea. Mi-a luat fruntea și mi-a așezat-o pe un sîn. I-am desfăcut ia, apoi i-am scos sînul din cupa sutienului. Sîinii Claudiei sunt mari, rotunzi și tari, iar în centrul lor sfîrcurile răsar precum iepurii din jobenul unui iluzionist – îi vezi și nu-ți vine să crezi. I-am luat unul în gură și am început să-l sug. Claudia gemea subțire, aducea cu zgomotul pe care-l scoate oala kukta cînd ciorba e aproape gata. Avea gust bun, umplea toată gura. Am început să o mîngîi, mai întii pe frunte, apoi pe gît, apoi pe celălalt sîn, apoi pe burtă... mi se sculase. Am coborît mîna și mai jos, pînă la dunga chilotului. Am dat peste o jartea groasă și fermă. Claudia, tu ce porți pe dedesubt, o fermă de șerpi, am vrut să o întreb, dar m-am stăpînit. Mi-am strecurat cu greu mîna pe sub elasticul încordat și imediat am avut revelația misterului care ne înconjura de cînd a intrat la mine în casă. M-am oprit din supt, am închis tare ochii și am adunat toate informațiile pe care mi le puteau aduce la creier simțurile din buricele degetelor. Informațiile alergau înnebunite, veneau precipitat la mine. „mayday mayday” strigau. Pentru că, Rita, degetele mele descoperiseră brusc ceva ce mai întîlnești doar în bibliotecă, prin microfilme rătăcite în camere necălcate de ani de zile de picior de om – degetele mele descoperiseră floci la pizdă. Ce s-a întîmplat, Nic? Ai păr la pizdă, am exclamat. S-a schimbat brusc la față, nu-ți place? M-am ridicat în picioare și am început să sar în pat. Arcurile saltelei mă proiectau sus, tot mai sus. Nic, ești ok? M-am oprit abia după ce am obosit tare. M-am întins iar lîngă ea. Pot să mă uit? Uită-te. Era îngrijorată cu îngrijorarea femeii care are păr la pizdă. I-am scos chiloții și i-am îndepărtat picioarele. Buey, Rita, buey, specie masculină, buey, Doamne, jos acolo pe o suprafață cît suprafața României crescuse și se dezvoltase cea mai mare și stufoasă pădure de

păr la pizdă din câte au existat vreodată. Era des, era negru, sîrmos, era tot ce-și putea dori un bărbat de acum 100,000 și ceva de ani pînă astăzi. Stăteam în cur și mă uitam la claua aia imensă și nu știam ce să cred. Adică stătea tolănită pe pizda Claudiei, dar parcă nu era de acolo, parcă era o ființă străină care își găsisse culcuș. Sau poate era vreo specie extraterestră de floci de pizdă care umbla aiurea prin univers în căutarea unei pizde gazdă, iar cînd o găsea se lipea de ea și intrau astfel într-o conviețuire simbiotică sau nu știu... Am întins mîna șovăitor. Am mîngîiat-o. Mai întii pe la virfurile celor mai înalte fire, apoi mai apăsat, apoi mi-am lăsat degetele să rătăcească pe cărări nevăzute și nemaicălcate de degete de om. Ființe mici se ascundeau înnebunite, întreaga suflare a junglei era în alertă. Claudia, poți să-mi spui și mie ce e aici? Unde? Aici, între picioarele tale. Nic, mă iei la mișto. Nu, sigur nu. Atunci? Claudia, am văzut mii de pizde la viața mea, de toate formele și culorile, iar uneori, dar rar, foarte rar, am întîlnit și pizde cu păr. Păr coafat, păr tuns scurt, păr lăsat să crească natural puțin deasupra clitorisului, dar la tine... pula mea, parcă s-a răzbunat întreaga specie pentru păcatul numit cosmetician. Nu știa ce să spună. Nu știu ce să spun, Nic, simt că îți bați joc de mine, poate că ar trebui să... și în timp ce vorbea își aranja ținuta. Hei, ce faci? Plec, nu vezi? De ce? Cum de ce? Claudia, te-ai țicnit? Nu știu cine e mai țicnit dintre noi doi. I-am luat palma în palma mea și i-am strîns-o cu căldură. Simți? Nu știu ce simt acum, Nic. Nu știe ce simte acum, Nic, am auzit că mi-a șoptit părul de la pizdă. Am tresărit. Hai să ne întindem. Ne-am întins. Stăteam cu capul pe sinii ei și priveam peruca imensă de sub burta ei. Razele soarelui treceau printre firele mai înalte și astfel se nășteau umbre ciudate. Era un soi de kabuki cu pizdă, era un spectacol. Apoi ne-am relaxat. M-am dezbrăcat, am urcat peste ea și ne-am futut. Claudia mă strîngea cu brațele făcute nod în jurul umerilor, iar floccii mă strîngeau cu firele făcute noduri în jurul șoldurilor. Bazinele noastre se ciocneau într-o poieniță ascunsă între trunchiurile seculare.

Claudia stătea întinsă și satisfăcută. Era asudată toată, iar pe față i se lățise un zîmbet larg. Eu stăteam întins lîngă, cu ochii îmi priveam pula, iar cu degetele o piguleam. Cînd am ieșit din ea luasem după mine un smoc imens de păr. Luam fir cu fir, îl priveam, apoi trăgeam de el pînă devenea drept și-l așezam pe noptieră, lîngă veioză. Dacă era

îndărătnic îl treceam printre buze, îl umezeam, apoi îl îndreptam și-l așezam pe noptieră, lîngă veioză. Pînă s-a făcut cît o șiră de paie în mi-niatura. Băi, Claudia, eu n-am mai văzut în viața mea atîta păr la pizdă cît am văzut la tine, să mor eu, îmi vine să fac o firmă silvicolă, să adun tot ce e mai bun în materie de pădurari și să-i pun să-ți administreze inghinalii. O să-l chem și pe Țiriac să-și facă aici domeniu de vînătoare cu porci mistreți, îți dai seama? Toți conții ăștia, toți șmecherii o să tragă cu pușca printre labiile tale, o să-și parcheze jeep-urile în cur și-or să frigă fripturi la umbra clitorisului tău, am vrut să-i spun, dar m-am stăpînit. Auzi, aș vrea să-i fac o poză, mă lași? Poză la ce? Poză la pizdă... A ridicat din umeri. Te roog, spune da, spune da, e prima oară cînd sunt în fața unei minuni, adică prima oară după ce s-a născut Ștef, nu mă întreba cine e Ștef, pentru că e o amintire urîtă, adică nu e o amintire urîtă, e frumoasă, dar mi-e mie urît să mă gîndesc la ea. Mă lași? Bine, fie. M-am ridicat în grabă, am luat telefonul și m-am apropiat de marginea patului. Ținea picioarele apropiate. Vrei să...? A vrut. Le-a îndepărtat. Buey, Rita, buey zei, mă cac în Olimpul vostru, sunteți varză, sunteți plictisitori în viețile voastre cheloase, în fine, am dus telefonul la ochi și am pozat. Și am mai pozat. Și încă o dată. Mi-e rușine. Nu ți-e. Nu-i era. M-am îmbrăcat în fugă. Unde pleci? Vin imediat, stai aici, să nu dispari, te rooog, vin într-o oră. Uite, ia cartea asta, e mișto, o citesc de un an, dar n-am reușit să trec de pagina 10. A citit cu glas tare, „Ștefan Caraman – Superstar”. N-am auzit. Ar fi fost culmea... revin.

ps: Și-am ieșit.

Am revenit după o oră. Stătea întinsă într-un cot. Floccii se revărsaseră pe pat și de pe pat pe jos, pe tot covorul. Leneveau așa ca o pisică. Adică leneveau așa ca o colonie de pisici. Ah, credeam că n-o să mai vii. Nu-ți place cartea? Ba da, am terminat-o. Ce ții sub braț? Țineam ceva sub braț. I-am arătat – era un tablou pe hîrtie fotografică scumpă cu o pizdă flocoasă. Înramat frumos și cu *pass partout*. A dus mîna la gură. Nic, cum ai putut să faci asta? N-a fost scump. A dat să se ridice, era supărată. Claudia, Claudia, te roog, pula mea, e a treia oară cînd te roog în decurs de o oră, parcă nu aș fi eu, adică sigur nu sunt eu, ce bărbat ar rămîne egal cu el însuși după ce descoperă o pizdă cu atîta păr, nu mai face așa, stai *chill*, stai *cool*, căci în fața ta se petrece o minune, adică un

bărbat admiră o pizdă, adică un rug imens de misoginism arde acum în flăcări lungi și roșii. Mă asculta și nu știa ce să creadă. Faci mișto de mine. Ba nu, nu! Stai, întinde-te, te rooog. S-a întins la loc. Cu greu, dar s-a întins. Imediat, i-am spus. Am așezat un scaun lângă peretele din fața patului și am urcat pe el. Acolo era agățat un tablou, o copie bună după Joan Miro, primită de la o doamnă care mi-a spus înainte să o fut: dacă reușești să-mi oferi un orgasm îți fac cadou un tablou frumos. I-am dat 10, unul după altul, numărăm la fiecare urlet al ei. Ahhh! striga aia, eu ziceam Unu. Ahhh! Striga iar aia, eu ziceam Doi. La zece am terminat și eu. O mai duceam, dar simțeam nevoia să beau o cola rece, izolat în bucătărie și cu ochii la farmecul minor al orașului asexuat. Când fut sunt un romantic. Când nu fut, sunt doar nefutut. Mi-a dat tabloul ăsta și mi-a mai dat două, pe care le-am făcut cadou la alte două pizde, ambele proaste, adică una l-a ales pe primul pentru că avea mult verde, iar a doua l-a ales pe următorul pentru că era singurul. Să-l pui în camera bună, le spuneam, căci sunt o avere. Da, da, au spus fiecare, dar sunt sigur că tablourile mele obținute cu atîta trudă zac prin garaje sau la Glina. Eh, arta și destinul ei. L-am lăsat cu grijă jos și l-am înlocuit cu noua lucrare. Am coborît, l-am privit, am urcat iar și l-am aranjat un pic, pentru că era strîmb. Am coborît iar, am făcut cîțiva pași în spate, era ok acum. M-am întins lângă Claudia, am întins brațul sub gîtul ei. Ea și-a pus capul pe pieptul meu. O mîngîiam pe cap. Priveam amîndoi fotografia unei pizde cu păr. Nu că-i mișto? A ridicat din umeri, apoi a dat din cap. Nic, e totuși o pizdă. Hush, hush, Claudia, tu nu știi, e artă. N-a mai spus nimic. Înainte să pleci, te rog mult să mi-l semnezi.

ps: L-a semnat.

(Fragment din *Celelalte scrisori către Rita*, Herg Benet)

Constantin Cheianu

Ultima amantă a lui Cioran

Abia intrați în casă, începem să ne sărutăm și dezbrăcăm, uit chiar să încui ușa. Știm amîndoi că ea poate opri oricînd totul, va fi liberă să dea pelicula înapoi chiar dacă vom ajunge goi goluți în pat.

Nu era adevărat tot ce se întîmplă și nu mi se întîmpla mie, era prea mult, era copleșitor!...

Idiotul meu nu dădea nici un semn de viață. Alcoolicul dracului! Am pus mîna pe femeia vieții mele și tu să-mi faci una ca asta! Tipul se blocase poate tocmai pentru că era vorba de o femeie ieșită din comun. Și așa, în stare de cîrpă netrebuincioasă, va rămîne, nenorocitul, pînă la sfîrșitul întîmplării ăsteia nebune.

Sunt femei care nu suportă ideea să te bagi cu degetele acolo. Unele din lipsă de imaginație, altele pentru că pur și simplu nu le face bine. Dacă ar fi fost și ea una dintre acestea era kaput cu mine. Că doar nu puteam să-i spun, „așteaptă-mă, dragă, să trag o fugă pînă la farmacie după niște viagra ori la market după o kilă de banane.”

Numai că mă aflu în proximitatea celei mai mari descoperiri în materie de sexualitate feminină din viața mea. Femeia din brațele mele era, de fapt, un fenomen. După două decenii de aventuri, care îmi dăduseră convingerea că știu totul în această materie, aveam să realizez că nu am cunoscut poate lucrul cel mai incitant.

Paradoxul este că pentru felul ei de a accede la orgasm degetele se dovedeau a fi mai potrivite decît cel mai în formă penis.

Și nu a trebuit să-mi ostenesc prea mult mîna. Era atît de excitată încît în scurt timp o simții cutremurîndu-se în brațele mele. Îmi umplu mîna cu mai mult lichid decît eram obișnuit.

Era în transă. Eu mă temeam să respir.

— Știi ceva despre „femeia-fîntînă”?...